

to celkem bezvýznamné, poněvadž rozhodným bude vždy jen uveřejnění v úředním listě.

Čís. 8249.

Vyžadují-li stanovy akciové společnosti, by členové správní rady (část jich) byli státními příslušníky československými, lze průkaz o státním občanství podati jen podle vyhlášky ministerstva vnitra ze dne 15. prosince 1926, čís. 225 sb. z. a n.

(Rozh. ze dne 25. srpna 1928, R I 560/28.)

Opověď členů správní rady akciové společnosti k obchodnímu rejstříku vrátil rejstříkový soud opovídatelce k doplnění mimo jiné v tom směru, by bylo vykázáno podle min. vyhlášky čís. 225/1926 sb. z. a n. a výn. min. sprav. ze dne 28. prosince 1926, čís. 54.907 sděl. 2 věst. min. sprav. 1927 ve smyslu § 11 stanov, že tři čtvrtiny členů správní rady jsou československými státními občany. Rekursní soud napadené usnesení potvrdil. Důvody: Podle § 11 stanov opovídané akciové společnosti musí býti nejméně tři čtvrtiny členů správní rady příslušníky československými. Tato vlastnost členů správní rady musí býti podle § 12 min. nař. ze dne 9. března 1863, čís. 27 ř. zák. vykázána řádnými doklady. Průkaz o státním občanství dotyčných členů správní rady nemůže jinak býti podán než osvědčením o státním občanství podle vyhlášky ministerstva vnitra ze dne 15. prosince 1926, čís. 225 sb. z. a n., a právem proto žádá prvý soud napadeným usnesením, by průkaz ten po rozumu citované vyhlášky byl podán.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu neshledav podmínek § 16 nesp. říz.

Čís. 8250.

Nelze knihovně poznamenati žalobu o dodržení smlouvy, podle níž se žalovaný zavázal, že dá žalobci vtělit do knih právo provozovati živnost na nemovitostech žalovaného. Žádost o povolení knihovní poznámky takového druhu není žádostí o prozatímní opatření podle čl. XIII. uv. zák. k ex. ř.

(Rozh. ze dne 25. srpna 1928, R I 644/28.)

Karel V. navrhl, by byla povolena knihovní poznámka žaloby o uznání, že žalobci přísluší právo provozování živnosti pilařské na žalované patřících pozemcích a budovách na dobu, pokud bude žalobce majitelem firmy, a o vydání smlouvy a o její knihovní zavržení žalovanou. Soud první stolice návrh zamítl, rekursní soud poznámku povolil. Důvody: Jest přisvědčiti názoru stěžovatele, že

nejde tu o žalobu podle §§ 61 nebo 70 knih. zák., nýbrž o jinou žalobu, o žalobu o vydání smlouvy a o její knihovní zavtělení ohledně žalobcova práva, příslušejícího mu podle žaloby na základě ústního ujednání se žalovanou o provozování pilařské živnosti na žalované patřících pozemcích a budovách na dobu, pokud bude žalobce majitelem firmy A. Poznámka takovéto žaloby jest podle § 20 písm. b) knih. zák. přípustná, ježto případy tam uvedené uvedeny jsou jen příkladmo, a nikoli výčetmo a slouží k odůvodnění určitých podle předpisů civ. řádu soudního nebo knihovního zákona s tím spojených právních účinků.

N e j v y š š í s o u d obnovil usnesení prvního soudu.

D ů v o d y:

Žalobce navrhl v žalobě, by mu byla povolena poznámka této žaloby, kterou se domáhá dodržení ústní úmluvy, podle níž se žalovaná strana zavázala, že dá žalobci vtělit do knih právo provozování pilařské živnosti. Poznámka tato byla žalobci rekursním soudem povolena s poukazem na § 20 písm. b) knih. zák., ježto případy tam uvedené jsou prý uvedeny jen příkladmo a slouží k odůvodnění určitých podle předpisů civilního soudního řádu nebo knihovního zákona s tím spojených právních účinků. Z obsahu žaloby jest především patrné, že nejde o žalobu podle § 60 a 70 knih. zák., nýbrž o pouhé splnění smluvního závazku, zřízení služebnosti. Rekursní soud opomenul udati, který jest to předpis civilního soudního řádu nebo knihovního zákona v § 20 písm. b) knih. zák. předpokládáný, který by poznámce takové žaloby, o jakou jde, propůjčoval určité právní účinky a tudíž takovou poznámku připouštěl. Rekursní soud nemohl tak učiniti, ježto není všeobecného předpisu, že lze poznamenávati každou žalobu, kterou se někdo domáhá splnění smlouvy, týkající se nemovitých věcí nebo věcných práv na nemovitých věcech, a že by poznámky takové měly určité právní účinky. Poznámka, o níž žalobce žádá, by byla bezúčinná a jest proto nepřipustná. Srovnej rozh. čís. 305, 3761 a 5448 sb. n. s. Bylo proto dovolacímu rekursu vyhověti tak, jak se stalo. Na útratách dovolacího rekursu nemohlo býti nic přisouzeno, ježto žádost o povolení poznámky toho druhu, o jakou tuto jde, nelze považovati za úkon řízení exekucním řádem upraveného, to jest za žádost o prozatímní opatření podle čl. XIII. úv. zák. k ex. ř., takže předpisy § 41 a násl. c. ř. s. a 78 a 402 ex. ř. nepřicházejí vůbec v úvahu.

Čís. 8251.

I výtku, že mimosoudní výpověď z nájmu nevyhovuje formálním náležitostem § 562, první odstavec, c. ř. s. jest uplatnění v námitkách, přičemž jest udati, které formální náležitosti chybí.

(Rozh. ze dne 25. srpna 1928, Rv I 1228/28.)